

zasledil nikjer; dasi žal opazujemo le prevečkrat, da se ne ozirajo na jednotnost zloga pri cerkvenih stavbah.

Krems je imel nekdanj tudi dominikanski samostan, katerega je odpravil cesar Jožef. Nekdanjo cerkev so predelali deloma v žitnico, deloma v gledališče. — Razven tega ima mesto več znamenitih hiš, kipov in spomenikov, tudi na novo zidano židovsko sinagogo; na mestu nekdanjih utrdb lepe nasade in izprehajališča, in ondi tudi večje število novih ličnih stavb. Blizu kolodvora je ograjeni „slavnostni prostor“, vanj vodijo srednjeveška vrata (opomnim naj, da je v Kremsu in v Steinu od nekdanjih utrdb ohranjenih še več mestnih vrat, — po vzgledu teh so postavili ondi take za vhod); v njem je ve-

lika produkcijska in plesna dvorana, ogromni prostor za razveseljevanje pod nebom in za restavracijo, ter mali posnetek dunajskega Pratra: panorama, streljišče, karuselj in jednaka zabavišča. Ljudstva je bilo oni popoldan tam na tisoče, gledalcev pri javni telovadbi ali pa šetalcev in poslušalcev raznih godb, ki so svirale ondi na mnogih krajih.

Kmalu je došel večer in čas odhoda na Dunaj.

Ob kratkem sem načrtal ta spis, deloma v spomin slavnosti in zvršenega izleta, da tako čitatelje seznanim z onimi kraji in prireditvami, deloma, da bi vzbudil zanimanje za potovanje in spoznavanje drugih mest in krajev med Slovenci, zlasti med dijaštvom. *Prostoslav.*

Nekatere narodne vraže pri Hrvatih.

Hrvatje denejo na „badnjak“, t. j. dan pred božičem na mizo slame, denarja, vsakovrstnega žita in sočivja; to pokrijejo z belim prtom in tako pusté do sv. treh kraljev. To pa delajo zato, da bo pri hiši denarja in hrane.

Da bodo kokoši bolje nesle, dajejo jim na božič pred zoro v obroču pšenice.

Kdor hoče biti celo leto zdrav, ta se mora na novo leto pred zoro pri studencu umiti.

Ako na Florijanovo deži, bo ono leto mnogo ognja.

Dan pred sv. Ivanom Krst. „Ivanjem“ idejo po ivanjske rože; vsakdo si izbere svojo in jo dene na rešeto; in kogar roža je do jutra najbolj zvenela, ta bo umrl najprej.

Da neomožena dekleta že naprej spoznajo svoje ženine, postijo se celi dan pred svetim Andrejem; ker ako ni deklica celi dan nič jedla niti pila, prikaže se ji ženin v sanjah.

„Lucijin stolček.“ Kdor hoče delati Lucijin stolček, mora vstati na Lucijino o polnoči, zamesti kruh, speči ga in potem ta kruh jesti. Ko je vse to storil, začne delati stolček, kateri ima tri noge; dela ga dvanajst dni, tako, da vsak dan nekaj napravi na njem; dodelati ga mora ravno do polnoči. O polnoči si vzame ta stolček in se postavi pri velikih cerkvenih vratih; ko pri povzdigovanju stopi na stolček, vidi vse čarovnice, ker so vse s hrbtom obrnjene k oltarju. Ako ga pa zapazijo, mora hitro vzeti stolček in bežati, da ga ne ulové, ker sicer

bi ga raztrgale; imeti mora tudi malho in v njej rezane slame „sečke“, in njo mora vedno za seboj metati, dokler ne ubeži v katero hišo.

Da ti čarovnice ne škodijo, moraš vsakokrat sezuti najprej levi čevelj in potem šele desni, in ravno tako tudi obuti.

Kdor pomladi najprej ugleda črnega metulja, temu bo nekdo v rodu ono leto umrl.

Ako pomladi neomoženo deklo ugleda najprej skupaj dve lastovki, tedaj se bo ono leto omožilo; ako pa ugleda samo jedno, tedaj bo moralo čakati do druge pomladi.

Ako takrat, kadar gredó k poroki, deži, bo nevesta prelila mnogo solz, t. j. imela bo mnogo slabih ur. Ako se nevesta pri poroki ne joče, ne bo srečna.

Če kokoš pri hiši poje kakor petelin, ali če je kokoš bela, bo nekdo pri hiši umrl; ako je rjava, bo ogenj, ako je črna, bo kaka druga nesreča.

Ako pes zvečer tuli, bo skoro pri hiši nekdo umrl, ker pes vidi smrt.

Ko se po mlaju prvokrat pokaže luna, gredó jo gledat izpod strehe — kdor je namreč pod streho, ta bo celi mesec zaspan — in ji kažejo denar, ali pa vsaj stresajo z denarnico, da bodo imeli celi mesec denarja.

Kdor se v petek veseli, v nedeljo se žalosti.

V. C.